

Kwiaty polne

Mieszanka zawiera nasiona najbardziej kolorowych i łatwych w uprawie chwastów jednorocznych występujących niegdyś w zbożu, a obecnie rzadszych z powodu chemizacji rolnictwa. Mieszanka przeznaczona jest pod gleby świeże o dowolnej żyzności (w wypadku gleb żyznych zasadowych najsilniej rósł będzie mak, a na glebach kwaśnych i ubogich najlepiej rósł będzie rumian i chaber).

Skład gatunkowy:

Wyka ptasia lub kosmata - zależnie od partii, są podobne do siebie *Vicia cracca* /*V. villosa*

Maruna bezwonna *Tripleurospermum inodorum*

Złocień polny *Chrysanthemum segetum*

Mak polny *Papaver rhoeas*

Chaber bławatek *Centaurea cyanus*

Kąkol *Agrostemma githago*

Wyka brudnożółta *Vicia grandiflora*

Uwaga! Proporcje między gatunkami ulegają pewnym sezonowym wahaniom w zależności od zbiorów i popytu.

ZAKŁADANIE ŁĄKI

Pod łąkę wybieramy teren o glebie świeżej, nie za suchej lub w miejscu gdzie możliwe jest podlewanie w okresach suszy.

Łąkę najłatwiej założyć jest na terenie **pozbawionym roślinności i odchwaszczonym**. **Teren** należy zorać i zbronować lub przygotować ręcznie przekopując łopatą i motyką. Ważne aby glebę bardzo starannie rozdrobnić, w celu zapewnienia dobrych warunków do kiełkowania nasion. Z reguły **nie stosujemy nawożenia**. W wypadku bardzo żyznych gleb ogrodowych i innych miejsc intensywnie wcześniej nawożonych wskazane jest nawet usunięcie części warstwy próchnicznej. Gatunki łąkowe mają różnorodne wymagania co do kiełkowania - jedne kiełkują szybko bez spoczynku, inne wymagają niższej lub wyższej temperatury, a nieliczne gatunki muszą przejść okres spoczynku w zimnej i wilgotnej glebie. Dlatego też **kiełkowanie łąki jest nierównomierne**, a czas wysiewu mało ważny o ile zapewnimy **wysoką wilgotność gleby** w pierwszych miesiącach. Stosuje się różne terminy siewu np. wczesna wiosna (marzec-maj), późna jesień po pierwszych silnych przymrozkach (listopad) - rośliny wykiełkują wiosną, a także okres letni, jeśli zapewnimy podlewanie.

Do wysiewu najlepiej zmieszać nasiona z trocinami lub piaskiem (jedno wiaderko na kilkadziesiąt gramów nasion) aby zapewnić równomierność obsiewu. Zalecana gęstość siewu wynosi 1,5-2 g mieszanki na 1 m kw. lub 0,5-1 g mieszanki zmieszane z 2 g mieszanki traw łąkowych, najlepiej kostrzewy czerwonej. Wysiane nasiona nie powinny być przykryte glebą (niektóre wymagają do kiełkowania światła), wystarczy jeśli glebę lekko ubijemy nogami lub mechanicznie, aby nasiona miały kontakt z wilgotną glebą.

Jakie są zagrożenia dla nowo założonej łąki? Po pierwsze to możliwość obumarcia młodziutkich siewek wskutek suszy lub nagłych mrozów. Po drugie pojawienie się chwastów, które zagłuszą rośliny łąkowe, dlatego tak istotne jest zupełne odchwaszczenie gleby - pielic możemy tylko wtedy jesteśmy pewni, że usuwamy chwasty, a nie wysiane rośliny. Wiele chwastów rośnie szybko, ale są wrażliwe na koszenie, dlatego możemy je wyniszczyć kosząc teren kosiarką ustawioną w najwyższym położeniu (wysokość koszenia 10-15 cm). Właściwe rośliny łąkowe będą

jeszcze niższe albo łatwo zregenerują przycięte pędy.

UŻYTKOWANIE ŁĄKI

Aby zapobiec inwazji roślinności leśnej i zaroślowej łąka musi być koszona. Poszczególne gatunki łąkowe różnie reagują na koszenie. Tradycyjnie użytkowane łąki kośne zwykle koszone są dwa razy do roku, czasem trzy razy lub raz w roku lub tylko raz na dwa lata.

Dla zapewnienia obfitego kwitnienia jak największej ilości gatunków najlepsze efekty daje koszenie **raz w roku** na początku lata (czerwiec - lipiec). Częstsze koszenie ułatwia chodzenie po łące ale ogranicza ilość gatunków kwitnących latem. Z reguły większe gatunki łąkowe (chaber łąkowy i austriacki, świerzbica polna, kozibród, przytulia właściwa i biała itp.) rozwijają się lepiej przy rzadkim koszeniu (raz w roku lub raz na kilka lat), a niższe gatunki lepiej rosną na łąkach kilka razy w roku. **Nigdy nie kosimy łąki wcześniej niż w czerwcu**, ponieważ istnieje duża grupa bardzo ozdobnych gatunków kwitnących w maju i czerwcu, które wyginęłyby stopniowo jeśli zostaną skoszone za wcześnie. Jeśli zależy nam jedynie na tych wcześnie kwitnących gatunkach (firletka, złocień, brodawnik, mniszek, jaskry) to od czerwca, po ustaniu ich kwitnienia, łąkę kosić można nawet co trzy tygodnie. Ograniczy to jedynie prawie zupełnie kwitnienie późno-latnich gatunków. Zainteresowani eksperymentowaniem mogą spróbować zróżnicować częstość koszenia w różnych częściach łąki, np. kosząc część łąki raz na dwa lata, a część kilka razy w roku.

Bardzo ważne jest aby zostawić skoszoną trawę na łące, żeby mogły wyschnąć i wysypać się nasiona zawiązane przez rośliny. Po kilku dniach siano usuwamy lub palimy na miejscu.

Większość gatunków łąkowych jest wieloletnia. Niektóre z gatunków kwitną już w pierwszym roku, inne po 2-3 latach.

NAJCZĘŚCIEJ ZADAWANE PYTANIA

Czy mogę siać mieszankę nasion w istniejący trawnik?

Niestety jest to mało efektywna metoda, choć daje pewne rezultaty, ponieważ niektóre gatunki dobrze kiełkują nawet w trawie. Najlepiej jednak łąkę założyć od nowa albo wycinać w darni kółka o średnicy 1-2 m i wsiewać mieszankę w takie kółka. W ten sposób możemy też wzbogacić istniejącą łąkę o nowe gatunki.

Czy łąkę kosimy kosiarką jak trawnik?

Łąkę kosimy rzadziej niż trawnik, nie ważne czy kosiarką, czy kosą.

Jak nawozić łąkę?

W większości przypadków łąki nie nawozić. W uboższej glebie kwiaty będą niższe, ale większość gatunków rośla będzie z podobną prędkością. W zbyt żyznej ziemi kilka najsilniej rosnących gatunków zwykle zagłusza te wolniej rosnące. W dawnych czasach łąki kośne były zwykle nie nawożone. Stracony azot uzyskiwany jest z powietrza przez rośliny motylkowe, a inne składniki wydobywane z głębszych warstw ziemi przez korzenie. Oczywiście takie użytkowanie

prowadzi do częściowego wyjąłowania gleby, ale po pierwsze pojedyncze koszenie zabiera mało składników odżywczych, po drugie to właśnie wyjąłowane łąki są często najbogatsze w gatunki! Bezpiecznym sposobem nawożenia jest palenie ususzonego siana po skoszeniu łąki i rozrzucenie popiołu po łące. Dla suchych i piaszczystych gleb początkowe jednokrotne nawożenie jest wskazane, najlepiej w połączeniu z dodaniem gliny i wapna oraz z silnym podlewaniem.

Łąki występują na glebach o różnej żyzności, w zależności od gleby inne gatunki uzyskują dominację na łące, efekt na glebie ogrodowej jest więc bardzo trudny do przewidzenia. Najlepsze rezultaty dają gleby gliniaste o małej zawartości próchnicy.

Czy mieszankę nasion kwiatów łąkowych należy mieszać z nasionami traw?

Tak i nie. Trawy są naturalnym składnikiem łąk i dla niektórych osób stanowią wartość estetyczną taką jak kolorowe kwiaty. Niestety na naturalnych łąkach więcej jest traw trudno dostępnych w handlu, natomiast wiele traw powszechnie sprzedawanych np. kupkówka, wyczyniec, rajgras angielski może stanowić zagrożenie dla słabiej rosnących gatunków kwiatów. Mniej groźnymi, nie tak ekspansywnymi gatunkami są np. drżączka, grzebienica, konietlica i kostrzewa czerwona. Z drugiej szybko kielkujące trawy stanowią osłonę dla bardziej wrażliwych siewek kwiatów. Dylemat czy wysiewać mieszanki kwiatów łąkowych: z trawami czy bez, nie został ostatecznie rozwiązany. Osobiście nie polecam dodawania sklepowych mieszanek traw, ale decyzja należy do Państwa! Proszę jedynie pamiętać, aby nie wysiać traw zbyt gęsto (nie gęściej niż 2 g na m kw.). Moim zdaniem lepiej jest traw na wszelki wypadek nie wysiewać lub wysiewać osobno płaty trawy i płaty kwiatów.

Czy w pierwszym roku uzyskam już dywan kwiatów?

W pierwszym roku zakwitną niektóre gatunki, większość gatunków zakwitnie w drugim roku w pierwszym jedynie przygotowując się do kwitnienia i produkując rozety liści.

Ile lat łąka może rosnać w tym samym miejscu?

O ile będziemy ją regularnie kosić i nie zostanie opanowana przez niepożądane gatunki, z powodu przenawożenia łąka, może trwać w tym samym miejscu przez setki lat. Co więcej, w dalszych latach pojawić się mogą jakieś nowe gatunki kwiatów łąkowych rosnące w sąsiedztwie.

Czy maki mogą rosnać na łące?

Mak to jedna z najpiękniejszych roślin. Niestety nie znosi koszenia. Mak polny jest przeze mnie dodawany do mieszanek łąkowych ponieważ daje dużo koloru w pierwszym roku, kiedy właściwe gatunki łąkowe są słabo rozrośnięte. Nawet po jednym skoszeniu ginie. Mak możemy uprawiać wraz z innymi chwastami polnymi nie znoszącymi koszenia np. chabrem bławatkiem, kąkolem, rumianem polnym i złocieniem polnym (patrz mieszanka Chwasty Polne).